

**Dívka
se stříbrnými vlasy**

Daniel Janů

Splendidum družstvo

Dívka se stříbrnými vlasy

DANIEL JANŮ

Splendidum družstvo • Vražné, Hynčice

Dívka se stříbrnými vlasy

Copyright © Daniel Janů, 2016

Cover © Daniel Janů, 2021

Czech Edition © Splendidum družstvo

Vražné, Hynčice, 2021

První el. vydání

ISBN 978-80-7681-057-0 (EPUB)

ISBN 978-80-7681-058-7 (MOBI)

ISBN 978-80-7681-059-4 (PDF)

Obsah

1. Seržantka Eelyn Sora
  2. První mrtví
  3. Selma Kuru
  4. Wessy Light
  5. Lydianská žena
  6. Setkání u obchodního centra
  7. Heriet
  8. Mrtvé tělo
  9. Zraněná
  10. Viktorie
  11. Autonehoda
  12. Přístav Perth
  13. Nový plán
  14. Dívka jménem Perry
  15. Wellington Street vs. Perth
  16. Nový patolog
  17. Dívka jménem Jaq
  18. Rachel
  19. Geraldton
  20. James Branden
  21. Přiznání
- Epilog*

1. Seržantka Eelyn Sora

Perth, 17. července 2006

Dveře výtahu se otevřely. Vystupující žena si okamžitě získává pozornost všech. A to díky priléhavé uniformě. Muži na ní mohou oči nechat. Ženy se ušklíbnou. Už teď ji začínají nenávidět. Co je zač? Přijde si sem a bude mužům plést hlavy?

„Můžete mi poradit, kudy se jde k náčelníkovi?“ ozývá se hlas směřující k mužům.

Tváří se jako zhypnotizovaní.

„O, jistě!“ vyhrkne první z nich.

Třicátník s drobným knírkem pod nosem. Pozvedne svou pravou paži a kráčí k ní.

„Zavedu vás,“ nabízí se.

„Děkuji,“ špitnu s úsměvem na tváři.

Slyším jeho myšlenky. Stačí jen naznačit a může být celý můj. To však nepotřebuji. Jsem zde z úplně jiných důvodů.

„To nestojí za řeč. Kdykoliv...“

„...a kdekoliv, že?“ rýpnu si do něho.

„Co-co, tím myslíte?“ zadržává se.

Nervózně se ošívá.

„Vím, moc dobře, na co myslíte.“

Přikloním se k němu blíž a pošeptám mu: „Opravdu byste si se mnou poradil?“

Oh!

Muž vytřeštil oči.

„Nevím, co bych...“

„...nemusíte říkat vůbec nic,“ přeruším jej znovu.

Všimnu si jmenovky na dveřích. Col. Raymond T. Walls.

„Zde-to-je,“ vykoktal ze sebe.

„Ano, už to vidím,“ přikývnu.

S úsměvem na tváři mizím ve dveřích kanceláře náčelníka policejního oddělení v Perthu plukovníka Raymonda Wallse.

Vstupuji dovnitř. Hned za dveřmi se setkávám s postarší ženou. Její pohled je přísný a zkoumavý.

„Kdo jste?“ vystřelí.

„Jmenuji se Eelyn Sora a jsem pozvaná k náčelníkovi Wallsovi na pohovor,“ odpovím.

„A máte nějaké doporučení? Nějaký papír?“ ptá se žena.

Podle všeho plukovníkova sekretářka.

„Já jsem doporučení,“ usměje se a vyrazím vpřed.

„Tak to pozor! Já jsem Kathrin Brownsteadová a já vám řeknu, kdy můžete vstoupit!“ ohradí se proti mně a její ruka se dotkne mé uniformy.

Okamžitě se za ní ohlédnu. Mé rudé oči ji natolik vystraší, že se beze slova vrátí za svůj stůl. Nevšímám si jí. Vím, že tuto skutečnost rozdýchává a pokouší se ji zpracovat.

Otevírám dveře a vcházím dovnitř.

„Seržant Sora, náčelníku Wallsi!“ představím se a levou rukou zavírám dveře.

Zámek cvakl. Plukovník polkl na sucho. Právě byl začtený do nějakého spisu.

„Oh,“ hekne.

Vzápětí si odkašlal.

„Známe se?“ podiví se.

Zvedá pohled k přicházející ženě, která ho svým šarmem zaujme, ale ne natolik, že by z ní byl mimo. Už je mu přes padesát. Šťastně ženatý muž nevyhledávající povyražení s mladými děvčaty. Nepatří ani do té kategorie mužů, co slintají nad každou sexy štíhlou blondýnkou.

„Šerif Hurton vám poslal mé doporučení,“ odpovím mu a vzápětí se mu dostávám do hlavy.

Je tak jednoduché dostat se do lidské mysli. Nemají žádné mentální bloky.

„To bych musel vědět,“ bránil se myšlence, že by nějaké takové doporučení obdržel.

Po chvíli se usměje.

„A-ano,“ přikývne. „Zřejmě jsem ho někam založil. Posad'te se!“ Nabízí mi okamžitě místo u stolu.

„Děkuji.“

Sundávám si policejní čepici a usedám ke stolu.

„Jdete jako na zavalanou,“ spustil náčelník.

V krátkosti mě seznamuje s případy zmizení čtyř mladých žen, ke kterým došlo v poslední době.

„Kdo vede vyšetřování?“ ptám se.

„Poručík Hellya a jeho tým.“

„Chci se s nimi seznámit.“

„Ovšem,“ náčelník souhlasně přikývne a vstane od stolu. Poslušně jde jako první ke dveřím. Zvedám se ze židle a pomalým krokem ho následuji.

„Nezvyklá barva vlasů,“ všímá si.

„Stříbrná. Líbí se vám?“

„Sluší vám,“ odpoví diplomaticky.

„Takže vyšetřování vede poručík Hellya?!“

„Ano. Poručík Hellya zde pracuje už deset let. Zkušenosti má...“

„...ale pachatele ještě nenašel,“ přeruším jeho řeč.

„Ne-e.“

„Pokusím se být, co nejvíce nápomocná, abychom ho dostali,“ dodám odhodlaně.

Procházíme kolem plukovníkovy asistentky, která měla otevřený spis a zakládala do něj nějaké fotky.

„Naše nová síla!“ pronesl nadšeně směrem k postarší ženě.

„Už se známe,“ odsekne a věnuje se dál své práci.

Už se na ni nechtěla podívat.

Na chodbě potkáváme dvě mladé ženy, které mě propichují svými pohledy. Nevšímám si jich. Vstupujeme do místnosti. Tři policisté v košilích stáli u nástěnky a poslouchali muže robustní postavy. Jako jediný měl ohrnuté rukávy a byl bez kravaty. Rukou ukazoval na fotku ženy.

„Poručíku!“ ozval se náčelník Walls.

„Ano, pane?!“ otáčí se černovlasý fešák.

Ostatní udělali totéž.

„To je ona!“

„Je to kost!“

„Ty vlasy?“

Prolétlo šeptem.

„Vedu vám posilu,“ pokračuje plukovník.

Jeho levá ruka ukazuje k poručíku Hellyovi.

„Poručík Hellya,“ řekne Walls a s úsměvem se otáčí k ženě se stříbrným mikádem.

„Seržantka Sora!“ představím se pohotově.

„Vítejte, seržantko!“ prohlásí poručík.

Přistupuje k ní blíž a podává jí svou ruku. Má ji od křídy.

Zřejmě si myslí, že to nevidím, prolétne mi hlavou.

„Teď už víme, jak se jmenujete,“ ozve se muž s knírkem.

„A vy jste!“ otočím se prudce k němu.

„Gary!“

„Takže seržant Bilhom,“ odseknu a svůj pohled vracím k poručíku Hellyovi.

Podle vzhledu je zřejmě, že jeho rodiče jsou předci původních domorodců.

„Jak to víte?!“ vyhrkne Bilhom.

Jeho kolega stojící vedle něj se jen usmál.

„Čekám,“ řekne poručík.

Ruku má stále připravenou.

„Jste od křídy,“ odbudu ho a přistoupím k tabuli.

Aha!

„Fajnovka!“ pronese Hellya.

Stoupnu si před fotky zmizelých dívek. Pak se otočím k ostatním.

„Všechny jsou z Perthu.“

„Ano.“

„Mají stejné vlasy.“

„To už všechno víme,“ podotkne poručík.

Otočím se mírně doprava. Svůj pohled poté vracím zpět k tabuli. Můj prst ukazuje na jednu z dívek.

„Tato dívka byla první!“

„Byla až druhá!“ oponujeme Hellya.

„A já vám říkám, že byla první,“ trvám na svém.

„Nechám vás pracovat,“ vstupuje do toho náčelník Walls.

Vzápětí odchází.

Poručík přistoupí blíž ke mně. Chvilí se mi dívá do tváře a pak se jemně ušklíbne. Myslím, že tohle vědět nemůžeš, čtu jeho myšlenky.

„Chci mluvit se zdejšími doktorem.“

Po této větě se všichni muži po sobě ohlédli, jako bych řekla něco zásadního.

„Je to problém?“ dodávám.

Má otázka přerušila ticho, které zde nastalo.

„Upřímně jsem tak trochu...“

„...překvapen?!“ přeruším jej s úsměvem na tváři. „Na to si zvyknete!“ rukou vzápětí měním pořadí zmizelých dívek.

„Kdo sakra jste?!“ vyhrkne.

Můj sebevědomý postoj se mu přestal líbit.

„Vážně chcete vědět, kdo jsem?“ ptám se a čekám na odpověď.

Podle postoje mého těla musel poznat, že na tu odpověď opravdu čekám.

„Jste tu dvě minuty a už se mi snažíte říct, že to děláme špatně...“ máchá rukou.

„...teď vás přeruším!“ zastavuji ho.

Seržant Turner na mě zírá jako bych si dovolila říct něco opovážlivého.

„Ráda bych mluvila s doktorem Terengem.“

„Proč vás tedy náčelník představil jako novou posilu, když se zajímáte o doktora?“

„Když půjdete se mnou, dozvíte se to.“

„Šéfe, snad jí nebudete poslouchat!“ ohradil se Turner.

„Stejně jako já chcete toho pachatele dostat!“ řeknu a tím si nakloním do této chvíle nerozhodného poručíka Hellyu.

„Vážně, víte něco...“

Nedořekne to, protože přikývnu a on je natolik zvědavý, že tomu pokušení neodolá.

„Jdeme za doktorem Terengem,“ mrkne do strany.

Seržanti Bilhom a Turner s otevřenou pusou zůstávají stát u tabule.

„Normálně nás prodal,“ vyprskne Turner.

„Blbost! Prostě je zvědavej!“ postaví se Bilhom na poručíkovu stranu.

Ω

Doktor Tereng má ordinaci v druhém patře. O patro výš. Cestou po schodech se Hellya snažil ze mě dostat nějaké informace, ale jediné, co ze mě dostal, bylo: „Pokud mi budete věřit, dostanete svého pachatele!“

„Máte zvláštní způsoby, ale něco víte!“ sykl.

„Ano.“

Přikývnu.

Doktor Tereng nás přivítal. Posadili jsme se ke stolu. Do chvíle, než jsem se zmínila o Lydianských ženách, byl milý a klidný.

„Jak o nich víte?!“ vyhrkne.

„Kdo jsou Lydianské ženy?!“ diví se poručík, kterého to samozřejmě muselo také překvapit.

„Vím o incidentu v Leonoře,“ odpovím.

„O jakém incidentu to mluvíte? A jak s tím souvisí zmizení těch holek?“ kroutí Hellya hlavou.

„Nevím, kdo jste, ale měla byste odejít!“ ozve se Tereng.

„Chci, abyste mi o ní řekl víc,“ pobízím ho.

„Řeknete mi sakra, o čem se tady bavíme?“ ohradí se poručík.

„Masakr v supermarketu, který udělala jedna mimozemská bojovnice, která si říká Xema,“ prozrazuje doktor.

„A tahle Xema unesla ty holky?“

„To si zřejmě myslí ona!“ ukazuje Tereng na mě.

„Když jsem bydlela u šerifa Hurtona, dozvěděla jsem se o Lydianských ženách. Musím ji najít.“

„Proč tu mimozemskou holkou hledáte?“ zabručí Hellya.

„Protože má technologii, kterou potřebuji,“ odpovím.

„K čemu?“

„Abych se mohla vrátit domů.“

„Domů? Kam domů?“

„Pocházím z jiné Galaxie.“

Poručík vyprskl smíchy.

„Vážně si myslíte, že vám to uvěřím?“

„Je mi jedno, jestli mi to uvěříte. Chtěl jste vědět, proč tu Xemu potřebuji najít.“

„Možná byste se měli lépe vyzbrojit,“ vstupuje do toho doktor Tereng se zkrabatělým čelem. „Xema je Lydianská bojovnice. Tři metry vysoká. Má vážně velkou sílu a její drápy jsou ostré jako skalpel.“

„Znal jste ji, že?“ dívám se na něho.

Tereng přikývne.

„Proto o ní potřebuji vědět, co nejvíce!“

„Opravdu jste také...“ ukázal rukou ke stropu. „...z vesmíru?“

„Ano.“

Poručík Hellya vstal od stolu.

„Tohle přece není možný!“ vyprskne.

Vykročil ke dveřím. Pak se zastavil a vrátil se zpět ke stolu. Dívá se na mě. Potom na doktora.

„Chápu, že se vám to může zdát jako nesmysl, ale...“

„...to si pište!“ přerušuje ho Hellya. „Vy jste se setkal s nějakou mimozemskou ženskou, a to vás přijali k policii?“

Rozhodně tomu nechtěl uvěřit.

„Nevíte toho o vesmíru mnoho,“ přilévám olej do ohně.

„Vážně?!“ vyprskne.

„Posaďte se, prosím,“ žádám jej a natahuji k němu ruku.

Kroutí hlavou. Odmítá. Nakonec se rozhoduje a přistupuje blíž. Vrací se zpátky ke stolu. Usedá a s pohledem na mě se ptá: „Co se to se mnou děje?“

„Uklidňuji vaši mysl,“ odpovím.

Doktor Tereng má v pravém oku tik. Přiloží si na něj ruku, ale moc to nepomáhá.

„Nejsem tu, abych někomu ublížila. Když to nebude nutné, budu se snažit najít způsob, jak se tomu vyhnout.“

„Vy umíte...“

Doktor se mi podíval do očí. Měním jejich barvu v ohnivě rudou.

Ou!

Tereng ucukl.

„Řekněte mi vše, co víte o Xemě,“ vybízím jej.

Působím na jeho mysl, ale nechci se mu hrabat v myšlenkách. Chci, aby mi to řekl dobrovolně. Musí vědět, že jsem na jeho straně. Lydianská bojovnice Xema je nebezpečná. Jsem jediná, kdo jí může zastavit.

Poručík Hellya sedí na židli. Je klidný. Doktor Tereng je na tom úplně stejně. Začíná vyprávět své vzpomínky na Xemu. Dozvídám se, že mezi sebou měli poměr. Následky jeho odmítnutí byly devastující. Spousta nevinných lidí v Leonoře zemřela.

2. První mrtví

Opouštíme kancelář doktora Terenga. Oba si posledních třicet minut nepamatují. Před dveřmi se na mě Hellya podívá.

„Proč jsme tam šli, když nám toho moc neřekl?“

Vše podstatné vím,“ odvětim.

„Vážně? To jste jediná, kdo tomu rozumí.“

Přikývnu. Vracíme se do kanceláře vyšetřovatelů. Poručík jen zakroučí hlavou. Následuje mě.

„Co jste zjistili?“ rýpne si Turner.

Hellya pokrčí rameny.

„Šéfe, co je s tebou?“ všímá si Bilhom.

„Bolí mě hlava,“ odpoví a usedá za svůj stůl.

„Potřebuji odvést do přístavu,“ promluví a vyzývavě se stavím před seržanta Turnera.

Na mě to nezabírá, pomyslí si. Přesto se nabízí, že mě odveze.

„Odvezu vás, jestli poručík nebude mít nic proti.“

Hellya jen mávl rukou.

„Máte na nás špatný vliv, seržantko!“ zaútočil na mě Bilhom.

„Neřekla bych,“ pousměji se. „To vy se chováte jako byste nikdy neviděl pěknou ženskou!“ rýpnu si do něj.

„No, víte...“

„...vím, že byste se mi chtěl dostat do kalhotek a tady seržant Turner nemá rád ženské policajtky. Hold jsem tady a vzhledem k tomu, že máme společný cíl, by bylo vhodné soustředit se jen na to!“

V místnosti to náhle utichlo.

„Ehm, přijdu později,“ ozval se ženský hlas ode dveří.

„Co potřebuješ Marrion?“ ozval se Turner.

V tu chvíli rozhodně nebyl rád, že byla svědkem toho, jak je ta nová policistka setřela.

„Přinesla jsem přepsané výpovědi svědků,“ ukazuje na svazek papíru držící ve svých rukách.

„No, dobře. Díky. Dej mi to na stůl!“

„Dobře,“ přikývne a položí papíry na jeho stůl.

Pak po tichu opouští kancelář vyšetřovatelů. Koutky jí cukají do stran. Na chodbě to už nevydrží a vybuchne smíchy. Ostatní ženy se kolem ní seběhnou a vyptávají, co ji přišlo k smíchu.

Seržant se otočí k nové policistce.

„Spokojená?“

„Já?“ divím se.

„Jste tu hodinu, a už jste si získala pozornost všech na tomhle oddělení!“

„Odvezete mě do toho přístavu?“ měním téma hovoru.

Poručík Hellya omdlívá. Jeho tělo se sesunulo k zemi.

„Šéfe!“ vykřikne Bilhom a spěchá mu na pomoc.

„Je dehydratovaný,“ řeknu tiše a klidným krokem odcházím k barelu s vodou.

Vytahuji plastový kelímek. Napouštím do něho vodu a odnáším ho k poručíku Hellyovi, který za pomoci seržanta Bilhoma už pomalu vstává.

„Potřebujete vodu,“ nabízím mu kelímek s vodou.

„Dám si cigaretu,“ řekne a šátrá po kapsách.

„Dejte si vodu!“

Nenechávám se odbýt.

„Potřebuji spíše panáka.“

„To si myslí jen váš mozek, protože je na to zvyklý. Ve skutečnosti vám pomůže voda.“

„Jste pořád takhle neodbytná?“

„Jen někdy.“

Poručík se ušklíbl, ale nakonec přijal kelímek s vodou. Napil se a během několik minut se mu opravdu udělalo lépe.

„Kdo by to řekl, že z obyčejné vody se mi udělá líp,“ podotkne překvapeně.

„Voda je zázrak života.“

„Takže nejste jen policistka, ale i filozof?“

„Jsem mnohem víc, než si dovedete představit,“ ušklíbnu se.

„Jedu s vámi do přístavu,“ řekl Hellya a natáhl se pro sako, které měl hozené přes židli.

„Jasně!“ vyhrkne nadšeně Turner.

„Mrkni na ty výpovědi, Jime,“ ohlédl se poručík na seržanta Bilhoma.

Ten jen přikývl.

„Takže, seržantko Soro, co kdybyste nám cestou vyprávěla o sobě, ať se trochu poznáme,“ navrhl Hellya a vybídl mě k odchodu z kanceláře.

„Jestli chcete vědět něco o mé policejní službě, podívejte se do mé složky.“

„Proč se taková hezká žena dá k policii?“

„To je osobní otázka.“

„Jste jednou z nás. Takže se dotýkáme i osobních témat,“ vysvětlil Hellya s úsměvem na tváři.

„Chtěl byste se mnou spát?“

Její přímá otázka vyrazila seržantu Turnerovi skoro dech. Rozkašlal se.

„Vážně to chcete vědět?“ hodí po mě Hellya svým šibalským kukučem.

„Já to vím.“

Poručík se rozesměje.

„Jste vtipná.“

„Myslíte?“

„Už dlouho jsem nepotkal ženu, která oplývá krásou, vtipem a tajemstvím.“

„Připadám vám tajemná?“

„A nejste?“

„Každé tajemno má více pohledů,“ odvětim.

Seržant Turner ukázal na vůz, který byl zaparkovaný před policejní budovou. Věděl, že poručík bude chtít řídit. Postavil se k zadním dveřím. Místo u spolujezdce přenechal seržantce Sora.

„Jsem detektiv. Na to nezapomeňte, seržantko!“ pozvedl levé obočí. „Přijdu na to.“

„A na co?“

„Co jste zač.“

„Dobře,“ s jemným úsměvem na tváři přikývnu.

Poručík se posadil za volant. A já na místo spolujezdce, protože seržant Turner se zdvořile usadil dozadu.

Vůz se po chvíli rozjel.